

[Henry Christensen.]

der danner grundlaget for beregningen af den pågældende skatteydere skat, bortset fra indtægten, altså alle hans individuelle forhold, alle hans eventuelle fradrag, hvilken kommune han hører til o. s. v., således at det klart af hans skattebillet fremgik, udregnet af ligningsmyndighederne, hvad han skal betale af sin løbende indtægt. Derved ville man i virkeligheden være i stand til at opnå samtidighedsskatten fuldt ud, uden at man behøvede at pålægge arbejdsgiverne at skulle opkræve den.

Det ville stadig være muligt især for de større virksomheder, der jo almindeligvis har et vist personale til lønberegning, løn-udbetaling m. v., at foretage indbetaling af deres medarbejderes skat, men man ville samtidig bevare muligheden for at undgå at pålægge de mindre virksomheder den nye administrationsbyrde og alligevel opnå, at lønmodtagerne var sikret det, som var et af formålene, at deres skat løbende kom til at følge deres indkomst, selv om de selv kom til at indbetale den.

Har regeringen vilje til at forhandle sådanne ting, eller har regeringen nu bundet sig så stærkt til protokollen med SF, at det bortset fra tekniske ting bare bliver formelle forhandlinger, vi skal have her i folketinget? Jeg synes, finansministeren skylder os et svar herpå. Det forekommer mig afgørende for, hvordan forhandlingerne kan føres.

Hvis man gik den vej, fik finansministeren jo samtidig løst sit urimelige problem med den løse hushjælp og en lang række andre af den slags problemer, og det måtte vel være noget, der kunne interessere finansministeren.

Det forekommer mig også — uden at jeg i øvrigt skal gå i enkeltheder, vil jeg godt have lov til at trække én frem her — at der i regeringsforslaget ligger mange urimelige virkninger, hvis man gennemfører det, som det er. Der er f. eks. spørgsmålet om renters stilling i forhold til beskatningen. Her vil virkningen jo, hvis man gennemfører forslaget, som det er formuleret, blive forskellig for to lønmodtagere, hvoraf den ene bor i en lejlighed, den anden i et parcelhus, fordi man regner med disse høje standardfradrag. Vi har jo

ellers hørt megen kritik af de høje fradrag sociale virkninger. De bliver vel ikke mindre sociale, fordi de står i kildeskatte-loven. Fordi man har disse høje standardfradrag, vil virkningen blive den for en lønmodtager, der bor i en lejlighed, hvis han optager lån til uddannelse, eller hvad det måtte være, at han ikke får noget selvstændigt fradrag for renteudgifterne, så længe de ligger inden for standardfradraget, men den, der bor i et parcelhus, har mulighed for ud over standardfradraget at fradrage sådanne renter. Kan det være en rimelig virkning? Har finansministeren overvejet den forskelsbehandling, der kommer frem på det punkt?

Vi må nu se, hvad stillingen vil blive under de kommende forhandlinger. Venstres udgangspunkt er, at vi fortsat gerne vil forhandle en samlet skattereform med den socialdemokratiske regering, men en forhandling må, hvis der skal komme et positivt resultat ud deraf, forudsætte, at regeringen afstår fra at ville diktere den ene part. Den må forudsætte en regering, der har både evne og vilje til at lede disse forhandlinger og formidle disse forhandlinger, så der tilvejebringes et resultat, som bygger på rimelig, gensidig hensyntagen også til de andre store partier i det høje ting. Det må være forudsætningen for en reel forhandling, og jeg ville være glad, om finansministeren i dag ville tilbyde en sådan reel forhandling. Jeg tror, mange i det danske samfund vil være skuffede, hvis indtrykket bliver det, at regeringen har gjort op, at den vil bruge sit knebne flertal og majorisere en stor skattereform igennem uden rimeligt hensyn til de andre store partier i det høje ting.

Ninn-Hansen: Sidste gang vi behandlede det foreliggende lovforslag, blev det fra alle sider anset for et egnet grundlag for forhandlinger om en kildeskatteordning, men det fik kun direkte støtte fra de 77 socialdemokratiske medlemmer, der dengang var. I dag er situationen vel den, at der er ingen i salen, der støtter forslaget — altså heller ikke de tilbageværende 69 socialdemokratiske medlemmer. Jeg har i hvert fald forstået finansministerens fremsættelse sådan, at han ikke ønsker forslaget gennem-